

Dosarul nr. 2ra-124/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. I. Dutca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, A. Bostan, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

13 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Veaceslav Nicolenco, reprezentat de avocatul Natalia Pruteanu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Veaceslav Nicolenco împotriva lui Tudor Gherțescu cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin contravenție

împotriva deciziei din 2 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Veaceslav Nicolenco, admis apelul declarat de Tudor Gherțescu, casată parțial hotărârea din 20 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă în această parte o nouă hotărâre

constată:

La 28 februarie 2019, Veaceslav Nicolenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Tudor Gherțescu cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin contravenție.

În motivarea acțiunii a invocat că la 30 august 2013, la intersecția străzilor Mihai Viteazul și Columna din mun. Chișinău, a avut loc accidentul rutier în care au fost implicate automobilele de model Opel Astra, cu n/î XXXXX, condus de Tudor Gherțescu și automobilul de model Toyota Matrix, cu n/î XXXXX, condus de către dânsul.

La 2 septembrie 2013, de către agentul constatator a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Tudor Gherțescu, prin care a fost constatat că acesta, intenționând să preseleceze banda de deplasare, nu a cedat trecerea automobilului de model Tayota Matrix, cu n/î XXXXX, care circula pe aceeași bandă, în aceeași direcție, prin urmare a comis tamponarea, ignorând prevederile pct. 39 (3) din Regulamentul circulației rutiere și a comis contravenția prevăzută de art. 242 alin. (1) Cod contravențional.

Astfel, prin decizia agentului constatator din 2 septembrie 2013, Tudor Gherțescu a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i stabilită sancțiunea principală sub formă de amendă în mărime de 40 u. c. și sancțiunea complementară sub formă de 5 puncte de penalizare.

A relatat că la 5 septembrie 2013, Tudor Gherțescu a depus contestație împotriva deciziei agentului constatator din 2 septembrie 2013, prin care a solicitat anularea deciziei, iar în rezultat încetarea procedurii din lipsa contravenției.

Totodată, a precizat reclamantul că procesul contravențional a durat aproape 4 ani, inițial cauza fiind examinată de către Judecătoria Centru mun. Chișinău, începând cu data de 15 octombrie 2013 și până la 30 iunie 2015, când prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău, a fost admisă contestația depusă de Tudor Gherțescu împotriva deciziei agentului constatator din 2 septembrie 2013 cu privire la sancționarea contravențională, dispunându-se anularea atât a deciziei de sancționare, cât și a procesului-verbal din 2 septembrie 2013.

Fiind contestată cu recurs, cauza a fost examinată în Curtea de Apel Chișinău în perioada 18 august 2015 până la 30 noiembrie 2015, drept rezultat cererea de recurs a fost admisă, cu trimiterea cauzei la rejudecare.

Astfel, în perioada de 14 ianuarie 2016 - 12 aprilie 2016, cauza a fost examinată în judecătoria Centru mun. Chișinău, fiind emisă hotărârea de admitere a contestației, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de recurs, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În perioada de 8 septembrie 2016 - 14 decembrie 2016, cauza a fost examinată la judecătoria Chișinău sediul Centru, fiind emisă hotărârea de respingere a contestației depuse de Tudor Gherțescu, ulterior cauza a fost examinată la Curtea de Apel Chișinău în perioada 28 februarie 2017 - 24 martie 2017 și prin decizia din 14 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea depusă de Tudor Gherțescu.

A subliniat reclamantul că pe tot parcursul examinării cauzei a suportat diferite cheltuieli, fiind nevoit să se deplaseze din mun. XXXXX, unde își are domiciliu, până în mun. Chișinău, în vederea participării în ședințele de judecată, în total 34 de ședințe, suma cheltuielilor de transport fiind în mărime de 20 217,72 de lei, cheltuieli cu titlu de asistență juridică, deoarece a apărut necesitatea de a-și angaja un avocat, pentru serviciile cărui a suportat cheltuieli în mărime de 6 000 de lei, precum și cheltuieli de reparație a automobilului de model Toyota Matrix, în mărime de 1 314,05 de lei, ce constituie diferența între suma care a fost despăgubită de către compania de asigurări și suma care a fost achitată.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 10, 11 Cod civil, art. 5, 7, 38, 82, 85, 90, 94, 96, 166-167, 256 CPC, art. 219, 220, 221, 227, 229 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtului în beneficiul lui a sumei de 1 314,05 de lei cu titlu de prejudiciu cauzat prin contravenție și a sumei de 26 217,72 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total a sumei de 27 531,77 de lei.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

Au fost încasate de la Tudor Gherțescu în beneficiul lui Veaceslav Nicolenco cheltuielile de asistență juridică în sumă de 6 000 de lei.

În rest, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cerința cu privire la repararea prejudiciului material în sumă de 1 314,05 de lei și a cheltuielilor de transport pentru deplasarea în ședințele de judecată în sumă de 20 217,72 de lei.

În susținerea soluției emise, prima instanță a notat că potrivit prevederilor Legii cu privire la asigurări nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, reclamantul în calitate de persoană păgubită, era în drept să formuleze obiecții asupra cuantumului despăgubirii de asigurare și să atace în cazul dezacordului, decizia asigurătorului în instanța de judecată, însă Veaceslav Nicolenco în cadrul ședinței de judecată a confirmat că între părți a fost încheiat acordul la cuantumul despăgubirii achitate, fără a fi formulate careva obiecții.

Prin urmare, a considerat prima instanță că urmează a fi respinsă cerința cu privire la încasarea sumei de 1 314,5 de lei.

La fel, prima instanță a reținut că facturile prezentate de reclamant, cât și foile de parcurs, nu pot fi luate în considerație ca probe, la stabilirea prejudiciului suportat de reclamant, cât și la aprecierea cuantumului cheltuielilor suportate în legătură cu deplasarea în ședințele de judecată, din care considerente cerința cu privire la încasarea sumei de 20 217,72 de lei, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Totodată, prima instanță a apreciat cuantumul sumei solicitate cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 6 000 de lei, suportate în cadrul procedurii contravenționale, ca fiind necesare și rezonabile, or reieșind din actele prezentate, complexitatea cauzei, volumul de lucru efectuat de avocat, participarea acestuia în ședințele de judecată, depunerea recursurilor, cât și factorul necesității și rezonabilității acestor cheltuieli, se denotă că cheltuielile solicitate sunt rezonabile și necesare.

Prin decizia din 2 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Veaceslav Nicolenco, admis apelul declarat de Tudor Gherțescu, casată parțial hotărârea din 20 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, în partea admiterii acțiunii și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial pretenția înaintată de Veaceslav Nicolenco împotriva lui Tudor Gherțescu cu privire la repararea prejudiciului cauzat urmare a comiterii contravenției.

A fost încasat de la Tudor Gherțescu în folosul lui Veaceslav Nicolenco prejudiciul cauzat urmare a comiterii contravenției, sub formă de cheltuieli de asistență juridică acordată în cadrul procedurii contravenționale, în sumă de 1 500 de lei.

În rest, a fost respinsă ca fiind nefondată pretenția cu privire la repararea prejudiciului cauzat urmare a comiterii contravenției, sub formă de cheltuieli de asistență juridică acordată în cadrul procedurii contravenționale, ce excedă suma de 1 500 de lei.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretențiilor înaintate de Veaceslav Nicolenco împotriva lui Tudor Gherțescu.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că Veaceslav Nicolenco nu a prezentat vreun înscris sau probă admisibilă și pertinentă, care să

demonstreze că ar fi suportat real cheltuieli pentru asistența juridică acordată de avocat în cadrul procesului contravențional în sumă de 6 000 de lei, deoarece dispozițiile de plată anexate în acest sens au fost eliberate de CA „Natalia Pruteanu” pentru SRL „Niconic Com”.

Astfel, instanța de apel a menționat că dovezi, cum ar fi dispoziții de plată, transferuri sau plăți bancare, care să demonstreze efectuarea cărorva plăți din partea lui Veaceslav Nicolenco către CA „Natalia Pruteanu” pentru acordarea asistenței juridice în cadrul dosarului contravențional de acuzare a lui Tudor Gherțescu, la dosar lipsesc.

Prin urmare, instanța de apel a constatat incorectitudinea concluziei primei instanțe privind temeinicia și admiterea pretenției de încasare a sumei de 6 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în legătură cu examinarea cauzei contravenționale.

Cu toate acestea, deoarece Tudor Gherțescu, în cadrul judecării pricinii în instanța de apel, a recunoscut pretenția în sumă de 1 500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, care a fost demonstrată de Veaceslav Nicolenco prin contractul de asistență juridică și având în vedere prevederile art. 27 alin. (1) și 60 alin. (2) CPC, instanța de apel a considerat că urmează a fi admisă doar acțiunea în limita pretenției recunoscute de pârât. În rest, pretenția reclamantului privind încasarea prejudiciului sub formă de cheltuieli pentru plata serviciilor avocatului ce excedă această sumă, urmează a fi respinsă ca fiind nefondată.

La 10 noiembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Veaceslav Nicolenco, reprezentat de avocatul Natalia Pruteanu a declarat recurs împotriva deciziei din 2 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au interpretat greșit circumstanțele cauzei, or chiar dacă în perioada în care se eliberau foile de parcurs au fost efectuate de către el inclusiv și deplasări în interes de serviciu, nu se exclude faptul că s-a deplasat cu automobilul în ședințele de judecată.

Astfel, procesele-verbale ale ședințelor de judecată denotă cu certitudine faptul că dânsul era prezent la ședințele de judecată, datele ședințelor de judecată se încadrează în perioada indicată în foile de parcurs.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 6 000 de lei suportate în legătură cu examinarea cauzei contravenționale, a considerat că instanța de apel a apreciat arbitrar probele, or atât în contractual de acordare a asistenței juridice nr. 26 din 5 decembrie 2013, în acordurile suplimentare, cât și în bonurile de plată este indicat beneficiar și persoana care a achitat - Veaceslav Nicolenco și nu persoana juridică.

La 2 decembrie 2020, în adresa lui Tudor Gherțescu a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Veaceslav Nicolenco, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 130 vol. II), fiind recepționată la 11 decembrie 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 131 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la 11 septembrie 2020 la adresa electronică a reprezentantului recurentului, avocatului Natalia Pruteanu, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 109 vol. II).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 10 noiembrie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Veaceslav Nicolenco, reprezentat de avocatul Natalia Pruteanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Veaceslav Nicolenco, reprezentat de avocatul Natalia Pruteanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Veaceslav Nicolenco, reprezentat de avocatul Natalia Pruteanu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Veaceslav Nicolenco, reprezentat de avocatul Natalia Pruteanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic